

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 153.

45de Møde.

Torsdagen den 4de April.

(Forts.)

Damgaard (fortsat): Naar alligevel Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de District (Monrad) ved det under Nr. 5 opstillede Forslag har søgt at føre Geistlighedens Beskattelse tilbage omtrent til de samme Regler, til den samme Norm, som fulgtes i Aaret 1848, vistnok med en Modification, men med en Modification, om hvilken nylig hørttes af den høitærede Finantsminister, at den i Virkeligheden var uudførlig, saa maa jeg paa det Bestemteste dog gjøre Indsigelse mod, at Geistligheden atter iaar beskattes efter de samme Regler, som i 1848, og kan jeg i saa Henseende ogsaa henholde mig til de Grunde, som den samme høitærede Minister nylig udtalte; men naar jeg gjør Indsigelse derimod, da er det dog ikke, fordi jeg anseer det for at være principstridigt, at Geistligheden betaler Skat af sin Tiende som Tiende, men fordi navnlig i det givne Tilfælde her, er Tiendeafgiften for Geistligheden stillet saa høit, at Geistligheden nu ved at beskattes efter denne Sats paa Tiendeafgifterne vil komme til at udrede mere end det Dobbelte og i flere Tilfælde det Tre- og Fjirdobbelte af andre Embedsmænd. Jeg troer, at Beviset derfor ikke videre behøver at udvikles, fordi det er en almindelig anerkjendt Sandhed, her er under Dmtale.

Men idet jeg bemærkede, at Præstegaardene maatte beskattes i Lighed med andet Jordegods i Landet, saa maa jeg i den Henseende vende mig til Minoritetens Forandringsforslag under Nr. 1, som er stillet til Forslaget Nr. 2, og som gaaer ud paa, at der af den Geistligheden eller andre Embedsmænd som Embedsindtægt tillagte Hartkorn svares ikkun Totrediedele af ovennævnte

Satser, da det kun paa den Maade bliver muligt at bringe Præstegaardenes Beskattelse til Lighed med andre Jordegodsmænd. Naar jeg da tillader mig at stemme for dette Endringsforslag, saa er det ikke alene fordi, at derved opnaaes en Lettelse for den Klasse af Skatteydere, som jeg selv hører til, skjøndt dette Hensyn ikke heller her kunde afholde mig fra at stemme derfor, fordi jeg virkelig troer, at den Lettelse, som herved tilsigtes, maa ansees for at være vel begrundet, men det er, fordi selye Minoritetens Endringsforslag er en ligefrem og ganske nødvendig Følge af det Princip's Anvendelse, som Udvalget i det Hele har villet gjøre gjældende for Geistlighedens Beskatning. Naar derimod Majoriteten er gaaet ud fra, at Præstegaarde skulle beskattes som Selveiendom, saa kunde Geistligheden gjerne tage sig denne Paastand og dens Consequenter til Indtægt, men det kan den dog ikke, fordi Sagen derved opfattes aldeles falskt. Her er ganske vist et Eiendoms-Forhold tilstede, men Eiendomsretten er ikke hos Geistligheden, den er hos Kirken — den christelige Kirke. Præsterne kunne kun betragtes som Brugere og sættes ved Siden af Livsfæstere; men denne Betragtning skal jeg ikke her føre videre. Hvorfor er da nu Livsfæsteren i Loven ansat til en mindre Krigsskat end Selveieren? Grunden er dog ikke den, at Livsfæsteren svarer en aarlig Landgilde, som ikke tynger paa Selveieren; thi dersom dette alene var Grunden, saa maatte man stille Livsfæsteren ved Siden af den gjældbundne Selveier, der udreder i Rent den samme Sum, som Fæsteren svarer i Landgilde; men Grunden, hvorfor Livsfæsteren sættes lavere i Krigsskat end Selveieren, er den, at fordi Brugen af Fæstegaarden er for ham en begrændsel, derfor kan Fæsteren ikke i det enkelte Aar gjøre sig den samme Indtægt af Gaarden, drage den samme Fordeel af Gaarden, som Selveieren. Fæsteren